

Rusia responde a Occidente

Descrición

Rusia, que se «inventou» unha guerra con Chechenia para impedir a súa independencia e condenou a secesión de Cosova que Occidente estimulou, dificilmente secundará a desintegración territorial efectiva de Xeorxia pese a coquetear con ela e aproveitar o conflito para reforzar o statu quo previo ao inicio das hostilidades. (Foto: Manifestación en Istambul a favor da independencia de Abkhazia e Osetia do Sur, o 13 de agosto de 2008).

A grave crise ruso-xeorxiana vai máis alá dos lindeiros da Transcaucasia. O ataque das tropas do presidente Saakashvili, impensable sen o previo visto e prace de Washington, facilitou ao Kremlin o argumento preciso para exteriorizar a firmeza do seu impulso para plantar cara a EEUU, a UE e a OTAN que nos últimos tempos se esforzan por crear unha «zona tapón» en torno a Rusia, envolvendo no proceso a países de Europa central, do Cáucaso, os países bálticos e Ucraína. Numerosos analistas rusos veñen chamando a atención sobre as repercusións xeoestratéxicas da política exterior estadounidense, o seu apoio ás «revolucións de cor» nas antigas repúblicas soviéticas como Xeorxia, Kirguizistán e Ucraína, así como o avance do sistema de defensa anti-mísiles, desoíndo as ofertas rusas dunha xestión compartida do mesmo.

Esas tendencias son inseparables da polémica polo incremento dos lazos militares con Venezuela trala recente visita de Chávez a Moscova ou a aprobación dun novo documento sobre a política exterior rusa, sancionado hai escasas semanas polo presidente Medvedev. Todas elas presentan un mesmo denominador común: a progresiva concreción de respostas fronte ao que definen en Moscova como aumento da presión militar e política estadounidense sobre Rusia.

Os altos mandos rusos, irritados polo plan estadounidense de construír en Europa o citado sistema de defensa, unha medida que Washington considera necesaria para evitar posibles ataques de países «malvados» como Irán, suxeriron incluso que Rusia debería utilizar a Cuba como estación para que os seus bombardeiros nucleares puideran repostar carburante, o que en Washington foi rapidamente cualificado de atravesar esa «líña vermella» que para o Pentágono non parece existir na periferia rusa. Unha delegación moscovita de moi alto nivel visitou La Habana recentemente e especúlase xa coa posibilidade de retomar o uso da estación de radar de Lourdes, construída preto da capital cubana en 1964 e pechada en decembro de 2001, un enclave que permitía aos militares rusos detectar submarinos estadounidenses en calquera punto do hemisferio occidental ou espiar conversas telefónicas e mensaxes electrónicas na maior parte do territorio de EEUU.

Rusia, que se “inventou” unha guerra con Chechenia para impedir a súa independencia e condenou a secesión de Cosova que Occidente estimulou, dificilmente secundará a desintegración territorial efectiva de Xeorxia pese a coquetear con ela e aproveitar o conflito para reforzar o statu quo previo ao inicio das hostilidades. O seu obxectivo inmediato é defenestrar a Shaakashvili e situar en Tblisi un goberno máis afín, certo, pero tamén forzar unha negociación con Occidente da que poida obter compensacións noutros dominios dunha axenda na que salienta un notable desentendemento estratéxico. Os xeorxianos levarán a peor parte deste cínico tirapuxa.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Rusia ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creación

agosto 13, 2008

Campos meta

Autoría : 3717

Data publicación : 2008-08-13 00:00:00